

aldrig søgt noget Saadant. Han kunde tildeles en højere Pension, og endelig kunde der gives ham en højere Charakter. Det var disse forskjellige Kategorier, der var Tale om, og det var blandt dem, det maatte antages at være overladt Regjeringen at vælge den, som den maatte ansee for meest passende. At det ikke var en Pengeunderstøttelse, som man dengang vilde give den Paagjældende, var tilstrækkelig udtalt i den Indstilling, som kom fra Finantsudvalget, og som udtrykkelig siger, „at denne Henvisning ikke nødvendigt er at forstaae“ saaledes, at man anbefaler ham til en forhøjet Pension. Det var en Reservation, som under de stedfindende Omstændigheder ikke kunde forstaaes anderledes, end at det ikke var paa den Maade, at man ønskede, at Regjeringen skulde berede ham en gunstigere Stilling. Man tænkte altsaa paa et af de — om jeg saa tør sige — moralske Midler. Af disse Midler valgte Regjeringen dengang det, at give ham en forhøjet Charakter. Dette blev allerede stærkt antydet under Forhandlingen, og jeg kan for mit Vedkommende kun sige, at det aldrig kunde falde mig ind at indstille den daværende Capitain Bøch til nogen højere Charakter end Major. Deresom man, dengang man affledigede Capitain Bøch, havde været af den Anskuelse, at han var bleven haardt behandlet, at man burde berede ham en gunstigere Stilling, og man havde tænkt paa netop at gjøre det ad denne Vej, ved en højere Charakter, saa vilde det netop være Majorcharakteren, der vilde være bleven ham tillagt. Det var paa den Tid, han blev afflediget, den Charge, som fulgte næst efter Capitain, og det var altsaa den, som naturligt maatte tilfalde ham. Det, der er skeet, er altsaa ganske simpelt, at man har gjort det, som man paa et tidligere Stadium forsømt at gjøre, og det forekommer mig, at man ikke paa nogen fuldstændig og mere correct Maade kunde faae gjort godt igjen, hvad man havde forsømt, redressere en begaaet Feil. Nu synes den ærede Ridsfører, eller Fleertallet i Udvalget, at være af den Mening, at, naar man havde givet ham Charge af Oberst, saa vilde Thingets berettigede Forventning derved være gaaet i Opfyldelse, men jeg skal bemærke, at for at

gjøre det, maatte man have fraveget de Regler, som Krigsbestyrelsen havde foreskrevet sig selv. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Vilje) gjorde gjældende, at det ikke havde været ham muligt at finde nogen Regel, nogen Veiledning for, hvad der er foresaldet med Hensyn til Tilbelingen af den Slags højere Charakterer. Jeg maa antage, at, naar det ærede Medlem siger, at det ikke har været ham muligt at erfare Noget, han da har bestrebt sig for at erfare Noget, men at det stiller sig for ham, som om denne Sag er behandlet med fuldstændig Villskaarlighed. Det er nu ikke Tilfældet, men jeg kan hveksen som Folkethingsmand eller som forhenværende Krigsminister indlade mig paa udtømmende at behandle Spørgsmaal af den Natur her i Salen. Dertil egner sig det Spørgsmaal paa ingen Maade, fordi det hører til den allervanskeligste og allerdelicatelyste Klasse Spørgsmaal, som Krigsbestyrelsen har at behandle. Det er aldeles umuligt, og det vilde være fuldstændig usforvarligt, om Regjeringen vilde gaae ind paa at godtgjøre, hvorfor den havde forfremmet en vis Mand og hvorfor ikke en anden, og om den her vilde oplyse, hvorfor den ene affledigede Officeer havde faaet tildeelt en højere Charge, og en anden, som for Udenforstaaende kunde ansees for at have mere Krav, ikke har faaet det; det vilde føre til en Slags Forhandling, hvortil alle Forudsætninger mangle her i Salen. Der maa ved denne Leilighed tages en Mængde Hensyn, som ere fuldstændig berettigede, men som ikke finde nogen Anerkendelse her i Salen. Det kan jeg meget godt begribe. De ærede Medlemmer have for en stor Deel aldrig været Militaire, de kjende ikke den Vægt og den Betydning, man tillægger disse Forhold, den Vanskelighed, der er ved at behandle dem; men fordi man ikke forstaaer og kjender dem, derfor er der ingen Grund til at ansee det for givet, at her foreligger en fuldstændig usforvarlig Behandling. Jeg har, som sagt, ingen Ret til udtømmende at behandle Spørgsmaal af den Natur her i Salen, men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds meente, at der ikke havde været nogen Regel, tager han fuldstændig feil deri; man